

Jeg synes, man skal forstå, at man her har at gøre med at kriminalisere virksomheder, der sælger et lovligt produkt. Det kunne være en lille radiosender eller en radar eller noget andet, som man har produceret i årevis og solgt kommercielt uden nogen som helst problemer.

Det, man her lægger op til, er det, man med en mere teknisk term kalder dual use; hvis det produkt, denne lille satellitchip, eller hvad det nu er, bliver brugt til en terrorhandling, så kan erhvervsvirksomheder også blive straffet, selv om virksomheden ingen anelse havde om, at det produkt, man troede, at man solgte i kommercielt øjemed, rent faktisk blev brugt i en eller anden form for terrororganisation.

Derfor har vi fundet det rigtig, at før vi udvider den her bestemmelse meget, meget, meget bredt, er det måske nødvendigt at tage en diskussion med de parter, der vil blive voldsomt berørt af det her. Det bør man gøre, før man i princippet kriminaliserer alle virksomheder, der har produceret alverdens redskaber og ting og sager i årevis, og hvor der aldrig har været nogen problemer.

Det er det, der er årsagen til, at formuleringen er, som den er på side 39, og det håber jeg så har præciseret, hvad det her handler om. Det er ikke et spørgsmål om at holde hånden over erhvervslivet, men om at få forklaret, at før man kriminaliserer et helt erhverv, er der altså nogle ting, som erhvervslivet skal være ekstra opmærksom på, før de f.eks. begynder at sælge til udlandet.

Jeg tror, at jeg har været inde og svare på de fleste af de spørgsmål, som hr. Jann Sjursen har givet udtryk for. Men jeg synes, at jeg vil imødekomme hr. Jann Sjursen bl.a. med hensyn til det, som hr. Jann Sjursen talte om omkring problemstillingen ved logning, ved at sige, at regeringen jo netop – fordi vi ved, at det her er en nyskabelse, vi lægger op til – i lovforslaget har skrevet, at der kommer en evaluering af det i 2005, hvad angår det, at man skal opbevare det 1 år, men også hele denne her tekniske udformning af det: Hvor meget af det kan lade sig gøre?

Kl. 15.05

Det er i erkendelse af, at vi bevæger os ind på nyt territorium, at vi siger: Det tager vi altså op til revision for at se, om tingene foregår rigtigt, og om loven er kommet til at virke, sådan som hensigten var.

Jeg synes som sagt, at det har været en god debat under førstebehandlingen. Jeg håber, at vi godt og grundigt kan få det her gennemført i Retsudvalget, så alle spørgsmål bliver besvaret

hurtigst muligt og forhåbentlig sådan, at et bredt flertal vil bakke op om regeringens antiterrorforslag, så vi kan få det gennemført, inden Folketinget går på sommerferie.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Så er der nogle korte bemærkninger. Først fru Line Barfod.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Tak til ministeren. Jeg beklager, hvis det, jeg sagde om ikkespredning af masseødelæggelsesvåben, kunne misforstås. Jeg synes, det er meget fornuftigt, at man tager en dialog med erhvervslivet om, hvordan man kan sikre sig, hvor kriminaliseringen skal være henne, så man ikke rammer fornuftigt salg af fornuftige produkter.

Det, jeg bare undrede mig over, er, hvorfor man ikke har gjort det samme på andre områder. Hvorfor man ikke har været inde og tage en dialog med alle de mange organisationer, der laver solidaritetsarbejde med bevægelser rundt om i verden, for at sikre sig, at der ikke er noget af det, som de foretager sig, og som vi synes er prisværdigt at give støtte til, der bliver ramt af denne her lovgivning. Og hvorfor man ikke, når vi går over til spørgsmålet om logning, altså en registrering, har taget en dialog med de forskellige virksomheder, der bliver ramt af det her.

Jeg blev noget forvirret over ministerens indlæg, for som jeg hørte det, så startede ministeren med at sige, at det, der skulle være omfattet af logning, kun var de oplysninger, som teleselskaberne i forvejen logger.

Senere forstod jeg ministeren sådan, at det her er en væsentlig nyskabelse. Der er en række nye oplysninger, der skal registreres. Jeg forstod også på eksperterne under høringen i går, at der er usikkerhed om, hvor vidtrækkende det her er.

Skal enhver arbejdsgiver nu til at opfylde denne her registreringspligt om alle medarbejdernes afsendelse og modtagelse af e-mail? Skal ethvert boligselskab, der har en fælles internetforbindelse, til at foretage den her registrering og have 24-timers-beredskab?

Det her er så væsentligt, at jeg mener, det er nødvendigt at få afklaret præcist, hvad det er, og ikke overlade det til en bekendtgørelse. Vi må som lovgivere tage det ansvar på os, at det er præciseret, hvilken omfattende registrering man vil i gang med, alene med det formål at politiet har en bedre mulighed for at efterforske.